

„at en Udgift, der maa betegnes som „ekstraordinær“ ligger uden for paagældende Bevillings „Forudsætninger.“ Til Udtalelsen under b. bemærker Landstings-Fler­tallet: „Efter Bestaffenheden af de Konti, som ere overfledne og ifølge deres Natur maa være kalkulatoriske, og efter de Dplysninger, som gives angaaende Anledningen til Over­skridelserne, finder Udvalgets Fler­tal det ufornødent at søge Hjemmel for disse paa Tillægsbevillingsloven, hvad vel ogsaa, i alt Fald for største Delen af Udgiften, der antages afholdt i Slutningen af Finansaaret næppe havde været muligt.“ Til Udtalelsen under c. tilføjes i Landstingsbetænkningen: „Da Posten ifølge sin Natur er kalkulatorisk og efter Forholdene maa være variabel (i 1893—94 var Overskridelsen 3,219 Kr.), kan Udvalgets Fler­tal ikke finde det fornødent at søge Tillægsbevilling.“ Til Udtalelsen under i bemærkes, at „de omhandlede Rejseudgifter formentlig efter Ministeriets Sløn maa kunne afholdes som ministerielle Udgifter, da de ere foranledigede ved Rejser, foretagne for at tilvejebringe for Administrationen ønskelige Dplysninger.“

Udvalgets Mindretal slutter sig til foranstaaende Udtalelse af Fler­­tallet, for saa vidt angaar Punkterne d.—h., men deler for de øvrige Punkters Vedkommende Landstingsudvalgets Opfattelse.

VI. De af Statsrevisorerne til Rigsdagens Beslutning indstillede Punkter ere følgende:

- a. § 17. I. A. (S. 120): „Pensioner til Embedsmænd og Embedsmænds efterladte. Der er i Anmærkningerne til Statsregns­­tabet Side 63—67 gjort Rebe for den Afgang og Tilgang, der har fundet Sted paa denne Konto. Med Regns­­tabet fulgte desuden en samlet Fortegnelse for Regns­­tabsaaret over de enkelte Pensioner og Ventepenge, saavel de be­­­pavede som de tilkomne, med Angivelse ved hver enkelt baade af det hele aarlige Beløb og af den Del deraf, der enten er be­­­paret eller ført til Ud­­gift samt af Grundene dertil. Statsrevisjonen har gennem­­­gaaet denne Fortegnelse og sammenholdt den med de i Anmærkningerne til Finanslovsfor­­­slagene for 1895—96 og 1896—97 samt de i nævnte Anmærkninger til Statsregns­­tabet givne Dplysninger.

Til Gendarmerikorpsets forhenværende Chef, Oberstløjtnant la Cour er der udbetalt som Ventepenge fra 1ste Maj 1894 til Finansaarets Udløb et Beløb af 2,762 Kr. 21 Ø. Til Kaptajn Krysfing, der ligeledes havde Ansættelse ved Gendarmerikorps­­et, er der udbetalt i Ventepenge for 2 Maaneder fra 1ste Maj til 1ste Juli 1893 et Beløb af 361 Kr. 10 Ø. Kaptajn Krysfing modtog nemlig ny Udnævnelse den 4de Juni 1894.

Vel bestemmer Pension­­sloven af 5te Januar 1851, at den, hvis Em­­bede ind­­drages, har Krav paa i 5 Aar at oppebære $\frac{2}{3}$ af sine Embedsindtægter i Ventepenge, mod Forpligtelse til at modtage passende Ansættelse i nyt Embede med mindst samme Indtægt, som det ind­­dragne Embede gav. Men denne almindelige Regel kan efter Statsrevisorerne Hørup og Madsen-Mygdals Formening ikke være gældende her, da begge de ind­­dragne Embeder i sin Tid ere oprettede i Henhold til foreløbig Lov af 27de Oktober 1885, en Lov, der ikke har erholdt Lovgivningsmagtens San­­ktion. Disse Statsrevisorer maa derfor hævde, at Ministeriet har savnet Hjemmel til at afholde de nævnte Ventepenge, hvis samlede Beløb er 3,123 Kr. 31 Ø., og indstille derfor, at den omhandlede Ud­­gift, 3,123 Kr. 31 Ø., ikke kan passere.

Statsrevisorerne Carstensen og Dinesen gøre ingen Indstilling.“

- b. § 22. K. i. (S. 337—38): „Udgiften under 1. Honorarer: 3dje Revisions­­departementet for Revision af Gendarmerikorpsets Regns­­taber 1893—94: 300 Kr.“ og Udgiften under 3. Understøttelser: „Oberstløjtnant la Cour og Kaptajn Krysfing, Tilbud i Anledning af Gendarmerikorpsets Ophævelse: 2,243 Kr. 30 Ø.“ indstilles af Statsrevisorerne Hørup og Madsen-Mygdal til ikke at passere.

Statsrevisorerne Carstensen og Dinesen gøre ingen Indstilling.“